

dog maa benytte den meget varsomt, og jeg har ingenfinde under tidligere Behandlinger kunnet stemme for Forslag, der gik i denne Retning, naar det maatte være mig klart, at jeg dog til Slutning ikke vilde kunne holde eller hævde det Standpunkt, jeg i saa Henseende indtog. Jeg kan henvise til tidligere Behandlinger, hvor man ligeledes ligeoverfor det kongelige Theater har forsøgt at gjøre dette Bestyrelse umulig, men det er mig ligesaa bekendt, at den Mand, der dengang ved 2den Behandling maaskee var den, der fortrinsviis havde sat dette Forslag igjennem, selv inderlig ønskede, at Forslaget ikke maatte blive fastholdt til 3die Behandling. Jeg har aldrig kunnet indlade mig paa den Slags Afstemninger, idet jeg formener, at man ikke maa gaae til at standse eller ophæve andre Love igjennem Finantsloven, saalænge der er nogensomhelst Mulighed for at faae Forholdet ordnet paa anden Maade, og det er af denne Grund, at jeg heller ikke kan stemme for Forslaget under Nr. 9 a. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 10, da vil det ærede Thing erindre, at dette Forslag forelaa til 2den Behandling, hvor det blev forkastet, men jeg maa strax sige, kun med en Majoritet af 3 Stemmer, og det er mig bekendt, at nogle af de Medlemmer, der stemte imod det, og deriblandt jeg selv, gjorde det af den Grund, at de derved haabede lettere at faae det Forslag vedtaget, som jeg havde stillet, nemlig, at den hele Understøttelse udgik. Da der imidlertid, hvad dette sidste Forslag angaaer, var en større Forskjel i Stemmeantallet, saa har det ikke kunnet falde mig ind atter at opstille det, men jeg har troet at maatte slutte mig til den daværende Forslagsstiller med Hensyn til det her foreliggende Forslag og skal kun bringe i Erindring, at den ærede Forslagsstiller dengang gjorde opmærksom paa, at naar man stemte for dette Forslag og altsaa tilstod den her omhandlede Mand 300 Rd. i aarlig Understøttelse, vilde denne faae Alt, hvad han kunde have faaet, dersom han havde været fast ansat Embedsmand og altsaa været pensionsberettiget. Nu udtalte den høitæredede Finantsminister for et Par Dage siden, og dertil giver jeg ham

fuldstændig Ret, at man maatte indvømme, at den nuværende Regjering bestræbte sig for at faae de fast ansatte Embedsmænds Antal indskrænket til det mindst Mulige, idet man derved vilde spare paa Pensionerne; men, hvis dette skal have det Mindste i Realiteten at sige, saa maa man dog ikke komme til det Resultat, at man, naar en Mand kun vilde faae 300 Rd., hvis han var fast ansat, da skulde give 400 Rd. i Understøttelse til en Mand, naar han ikke var fast ansat. I saa Fald er der jo ikke det mindste Fortjenstlige i at indskrænke de fast ansatte Embedsmænds Antal; det vilde snarere blive en Byrde for Statskassen, om Beløbet end vilde blive udredet under en anden Betegnelse. Jeg maa imidlertid dertil sige, at den omtalte Mand, som man her foreslaaer at give 400 Rd. i aarlig Understøttelse, medens vort Endringsforslag vilde bringe denne Understøttelse ned til den Sum, som han kunde gjøre Fordring paa, dersom han havde været fast ansat, desuden som Branddirecteur oppebærer 450 Rd. om Aaret; ogsaa dette Hensyn troer jeg maa komme noget i Betragtning ved Afgjørelsen af det foreliggende Spørgsmaal. Hvad der gjælder om Forslaget under Nr. 10, er ogsaa Udsædet med Forslaget under Nr. 12; dette Forslag forelaa ogsaa til 2den Behandling og blev forkastet, men kun med 1 Stemmes Majoritet. Her vil jeg overfor det ærede Thing sige, at der efter min Betragtning ligger noget særdeles Bigtigt i dette Spørgsmaal. Man kan ikke komme bort fra, at den paagjældende Mand neppe vilde have modtaget en saa stor Løn, dersom han havde været fast ansat Embedsmand og altsaa pensionsberettiget, men at han netop har havt en saameget større aarlig Løn af Hensyn til, at han ikke var pensionsberettiget; dertil kommer endnu, hvad jeg ogsaa har fremhævet, at man ikke her kan paaberaabe sig det, som man ellers sædvanlig ved Understøttelser paaberaaber sig, nemlig, at den Paagjældende er i Trang. Her er endog i Motiverne anført, at han ikke trænger, men at han sidder i ret gode Kaar. Dersom Thingets Fleertal desuagtet forkaster Forslaget under Nr. 12, saa staaer det idetmindste for mig saaledes, at neppe noget Medlem af Finantsudvalget, og neppe Thinget selv, senere